

Tot el trajecte

Estimar una, dues, tres, quatre, cinc o sis vegades ?i totes, totes, sense xarxa

Foto: isorepublic

"Escapa't del cos que et dorm al costat i fa anys que no t'estima i vés a buscar unes mans petites com la pluja"

Creixen malgrat tot les tulipes

Els arbres al riu i el riu al cel. O al revés. Tota la pena al riu i tu per l'autopista taral-lejant Dusminguet com si fos ahir que ballaves a la rambla del Raval mentre escopies la culpa a les clavegueres. Com si fos ahir que somreies amb ulls tristos i ni tan sols intuïes la llum d'avui. El somriure d'avui. Les ganes d'avui. El desig d'avui. I fas un altre cop la llista: tornar a conduir, tornar a escriure, decidir què vols fer amb el teu temps, decidir què vols fer amb el teu cos. Tornar a creure que pots. Que has vingut aquí a expandir-te, a arriscar-te, a tirar-te en paracaigudes amb tota la por travessant-te les costelles. A vessar tendresa com si no hi hagués res més al món que l'esquena que acarones. Estimar una, dues, tres, quatre, cinc o sis vegades -i totes, totes, sense xarxa. Quedar-te quan el més fàcil és fugir. No cremar cap nau. Tornar a ser, tornar a caminar, tornar a nedar. La llista un altre cop, de tot el que has recuperat aquesta dècada que estàs a punt d'acomiar. Tornar a escriure, tornar a conduir, tornar a creure.

I tot el trajecte dient gràcies, com un mantra.

*text publicat al blog La vida té vida pròpia (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com/>)